UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Sancti Basilii de XXX. capitulis ad Amphilochium scriptis de sancto Spiritu, capitulo XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Visual Library

Epiphanius Deo amabilis diaconus eccleſiæ Catanæ, & locum retinens Thomæ reuerendiſſimi epiſcopi Sardiniæ, dixit: Paradigmata in manifeſtis accipiuntur, quemadmodum & deiloquus pater imperatoris imaginem.

Niceta reuerendiſſimus diaconus & notarius legit.

Sancti Baſilii de XXX. *capitulis ad Amphilochium ſcriptis de ſancto Spiritu, capitulo* XVII.

Quia rex dicitur & regis imago, & non ſunt duo reges. Nam neque imperium ſcinditur, neque gloria diuiditur. Sicut enim principatus noſter, qui nobis imperat, & poteſtas vna eſt, & * non multæ, eo quod imaginis honor ad primitiuum tranſeat.

* *Gr. addit.* ita & laus quæ a nobis datur, vna eſt &

Ioannes reuerendiſſimus preſbyter & locum retinens orientalium ſummorum ſacerdotum, dixit: Librum hunc quem præ manibus habemus, nobiſcum detulimus ab oriente: & poſcimus recitari.

Conſtantinus reuerendiſſimus diaconus & notarius legit.

Sancti Baſilii ex ſermone contra Sabellianos, & Arianos, & Anomœos, id eſt, diſſimiles: cuius initium eſt.

Impugnat Iudaiſmus paganiſmum, & vterque Chriſtianiſmum. Et poſt alia. Sed veritatis ratio vtrimque aduerſantia refugit. Vbi enim vnus eſt * principatus, & vnum quod ex eo eſt; & vnum quidem eſt prin-

* *Gr.* vnum principium,

Ἐπιφάνιος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος τῆς ἐκκλησίας Κατάνης, καὶ τὸν τόπον ἐπέχων Θωμᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σαρδινίας, εἶπε· τὰ παραδείγματα ἐπὶ τῶν ὁμολογουμένων λαμβάνονται, οἷάπερ καὶ ὁ θεηγόρος οὗτος πατὴρ τὴν τοῦ βασιλέως εἰκόνα. Anno Christi 787.

Νικήτας ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος ἀνέγνω.

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τῶν πρὸς Ἀμφιλόχιον τριάκοντα κεφαλαίων περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀπὸ κεφαλαίου ιζ.

Ὅτι βασιλεὺς λέγεται καὶ ἡ τοῦ βασιλέως εἰκὼν, καὶ οὐ δύο βασιλεῖς. οὔτε γὰρ τὸ κράτος σχίζεται, οὔτε ἡ δόξα μερίζεται. ὡς γὰρ ἡ κρατοῦσα ἡμῶν ἀρχὴ καὶ ἐξουσία μία, οὕτως καὶ ἡ παρ' ἡμῶν δοξολογία μία, καὶ οὐ πολλαί· διότι ἡ τῆς εἰκόνος τιμὴ ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει.

Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τῶν ἀνατολικῶν ἀρχιερέων, εἶπε· τὴν βίβλον ταύτην, ἣν ἐπὶ χεῖρας ἔχομεν, μεθ' ἡμῶν ἠγάγομεν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς· καὶ ἀξιοῦμεν ἀναγνωσθῆναι.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος καὶ νοτάριος ἀνέγνω.

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κατὰ Σαβελλιανῶν, καὶ Ἀρείου, καὶ τῶν Ἀνομοίων· οὗ ἡ ἀρχή.

Μάχεται Ἰουδαϊσμὸς ἑλληνισμῷ, καὶ ἀμφότεροι Χριστιανισμῷ. καὶ μεθ' ἕτερα. ἀλλ' ὁ τῆς ἀληθείας λόγος ἑκατέρωθεν τὰ ἐναντιώματα διαπέφευγεν. ὅπου γὰρ μία μὲν ἡ ἀρχὴ, ἓν δὲ τὸ ἐξ αὐτῆς· καὶ ἓν μὲν τὸ ἀρχέτυπον,